

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ : ความคิดเห็นต่อนโยบายการผลิตสุราเสรี : กรณีศึกษา
ในเขตตำบลห้วยหม้าย อำเภอสอง จังหวัดแพร่

ชื่อผู้เขียน : พ.ต.ต.ธนพล สายยนต์

รัฐศาสตรมหาบัณฑิต : สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศิริพงษ์ ลดาวัลย์ ณ อยุธยา	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ม.ล.พันธุ์สุรย์ ลดาวัลย์	กรรมการ
อาจารย์อโณทัย วัฒนาพร	กรรมการ

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์รวม 4 ประการคือ 1) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตตำบลห้วยหม้าย อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ต่อนโยบายการผลิตสุราเสรี หลังปี พ.ศ. 2542 2) เพื่อศึกษาถึงความต้องการและความคาดหวังของประชาชนในเขตตำบลห้วยหม้าย ต่อการประกอบอาชีพการผลิตสุราได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ตามแนวนโยบายเปิดเสรีสุรา 3) เพื่อศึกษาถึงความเป็นไปได้ของการกำหนดนโยบาย การบริหารงานสุราของรัฐเพื่อเอื้ออำนวยต่อกิจการขนาดเล็กรายขนาดกลางให้ได้รับการสนับสนุนในรูปของการเปิดเสรี เช่นเดียวกับธุรกิจขนาดใหญ่ และ 4) เพื่อศึกษาถึงมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐควรจะใช้ในการกำหนด กฎเกณฑ์ กำกับดูแลและควบคุมการผลิตสุราของชาวบ้านให้เป็นไปอย่างมีมาตรฐาน ไม่เป็นภัยต่อผู้บริโภคและสังคม

การศึกษานี้ได้ทำการเก็บข้อมูลจากประชาชนในตำบลห้วยหม้าย จำนวน 346 ราย โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Science)

ผลการศึกษา พบว่าในส่วนของนโยบายการเปิดเสรีสุรา หลังปี พ.ศ. 2542 นั้น ชาวบ้านตำบลห้วยหม้าย ผู้นำชุมชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องมีความเห็นด้วย แต่ก็พบว่า ชาวบ้านและผู้นำชุมชนยังไม่เข้าใจว่าจะเปิดเสรีลักษณะใด แบบมีเงื่อนไขหรือประชาชนทั่วไปมีโอกาสดำเนินการได้

ในด้านของความต้องการและความคาดหวัง ผลการศึกษาพบว่าประชาชนในเขต ตำบลห้วยหม้าย มีความต้องการและความคาดหวังที่จะประกอบอาชีพผลิตสุราได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายมากที่สุด โดยเฉพาะการผลิตสุราขาว ซึ่งชาวบ้านมีความชำนาญอยู่แล้ว

สำหรับในด้านของความเป็นไปได้ของนโยบายที่จะเอื้ออำนวยต่อกิจการขนาดเล็ก และขนาดกลางนั้น พบว่าประชาชนตำบลห้วยหม้าย ไม่มีความแน่ใจว่า หลักเกณฑ์และมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐจะกำหนดไว้ในนโยบายการบริหารสุรา หลังปี พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะการกำหนดให้มีเงินลงทุนจดทะเบียนครั้งแรกจำนวน 2 ล้านบาท การกำหนดให้ตั้งโรงงานให้ได้มาตรฐาน และการให้มีระบบกำจัดน้ำเสียที่ดี เพราะชาวบ้านไม่มีทุนและพื้นที่ที่จะดำเนินการได้ เลยทำให้ได้ข้อสรุปว่า นโยบายการบริหารสุราเสรีหลังปี พ.ศ. 2542 นอกจากยังไม่เอื้ออำนวยต่อกิจการขนาดเล็ก และขนาดกลางแล้ว ยังจะเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพผลิตสุราของชาวบ้านอีกด้วย

ด้านมาตรการที่รัฐควรกำหนดเพื่อควบคุมการผลิตสุราของชาวบ้านให้เป็นไปอย่างมีมาตรฐานไม่เป็นภัยต่อผู้บริโภคและสังคมนั้น พบว่า รัฐควรส่งเสริมให้มีการร่วมทุนกันในรูปแบบของ สหกรณ์ หรือ อปต., มีการกำหนดมาตรฐานการผลิต ควบคุมคุณภาพสุราให้มีมาตรฐาน และควรให้มีการส่งเสริมความรู้และเทคโนโลยีโดยผู้ชำนาญการ

Independent Study Title : Opinion on the Liberalization of Liqueur
Producing Policy : A Case Study of Tambon
Huai Mai, Amphoe Song, Changwat Phrae /

Author : Police Major Thanapol Saiyon

M.A. Political Science

Examining Committee :

Asst. Prof. Siripong Ladavalaya Na Ayuthya	Chairman
Assoc. Prof. Dr. M.L. Bhansoon Ladavalaya	Member
Lecturer Anothai Vattanaporn	Member

ABSTRACT

This research has 4 objectives, which are: 1) to study people's opinion on the liberalization of liqueur producing policy following the year 1999 2) to study people's needs and expectation on the said area toward liqueur producing as a legal occupation according to the stated liberal liqueur policy 3) to study the possibility of state's liqueur management policy-making supportive to the so-called small and medium enterprises so that such policy will be openly accepted as the liberal policy applying to the big enterprise and 4) to study state measures to be used in issuing regulations pertaining to the liqueur production of the villagers in line with the agreed standard posing no harm to consumers and the society.

The target population for this study are villagers numbering 346 people. Methods for data collection include sending questionnaires and interviewing community leaders as well as government officials. Data analysis through SPSS program was used in this case.

As to the liberal liqueur policy following the year 1999, it was found from the study that the villagers of Tambon Huai Mai together with community leaders and government officials agreed with this policy. However, the villagers and community

leaders still did not understand the nature of such liberalization whether some conditions are attached or general public can freely run the enterprise.

As regards people's needs and expectation, the study revealed that people in Tambon Huai Mai have much needs and high expectation to legally earn their living by producing liqueur especially white liqueur which the villagers have long experience.

With regard to the possibility of state liqueur's policy conducive to small and medium enterprises, it was found that people in Tambon Huai Mai are not sure on the criteria and measures to be employed by the government in the liqueur management following the year 1999, for example, by specifying a large amount of the first registered investment fund, by requiring the distillery to be set up must meet the agreed standard and by having a good sewage system. These criteria are beyond the capability of the villagers to fulfill because they lack fund and land to operate. Therefore, it can be concluded that the liberal liqueur policy following the year 1999 will not only be unfavorable to the small and medium enterprises but also causing obstacles to liqueur producing occupation of the villagers.

One suggestion was made in overseeing the villagers liqueur production to meet the set standard posing no harm to consumers and the society is that the government should support mutual investment in a kind of cooperatives or Tambon Administrative Organizations (TAO), namely, by setting up the liqueur production standard, having liqueur quality control and, finally, providing training and new technology by experts periodically.